

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) XXXIX (33)

Štev. (No.) 9

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

13. marca 1980

Ali lahko pričakujemo kaj takega?

S temi besedami se končuje tridelni uvodnik, ki ga je konec januarja objavil v Ameriški domovini njen novi urednik, pod naslovom Na pragu važnih dogodkov. Uvodnik je bil napisan pod vtisom obolenja jugoslovanskega diktatorja Broza-Tita. Vprašanje v naslovu pa se nanaša na politično sodelovanje Slovencev v Ameriki (ZDA).

Po obširnem razglabljanju o vidikih na razne možnosti glede razvoja situacije v Jugoslaviji po diktatorjevi smrti, se članek konča z dvojno premiso: nevarnosti sovjetskega vdora bo mogoče kljubovati le z „odločilnim nastopom ZDA“, a na tak nastop bodo močno vplivale „strnjene vrste ameriških Slovencev“; drugi predpogoj bo „pripravljenost odgovornih slovenskih voditeljev med nami, premagati medsebojna nasprotja in delati skupno v prid Slovencev v domovini“. Štar in ugleden slovenski list, ki nadaljuje slovensko narodno in katoliško tradicijo v Ameriki in Kanadi, s tem poziva Slovence na skupno politično delo. Vse hvale vredna ideja! Ali je izvedljiva, in na kakšni skupni politični osnovi?

V istem uvodniku se govori o političnih razprtijah, ki razdvajajo dve glavni skupini: ena je skupina „tistih, ki odkrito in jasno nasprotujejo komunističnemu sistemu v Sloveniji“, druga pa onih, „ki mislijo, da vprašanje političnega sistema na Slovenskem nikakor ni njihova zadeva.“ Opredeletv druge skupine, ki v tem smislu pomeni politične nevtralce, ne odgovarja dejstvom. Gotovo je med zdornici nekaj nevtralcev, a ti pri „razprtijah“ ne igrajo vloge. Pač pa spadajo v ono drugo skupino izseljencev, ki komunistični režim v Sloveniji aktivno podpirajo, branijo in z njim sodelujejo. To so ljudje, katerih se režim poslužuje preko Izseljenske matice in drugih frontnih organizacij pri miniranju demokratske opozicije v njeni borbi za demokratske svoboščine v domovini. So dediščina Louisa Adamiča, ki je s svojimi spisi in dejanji ter vplivom v Beli hiši potegnili oklevajočo Ameriko v tabor podpornikov Titove revolucije, prikazujoč jo edino kot osvobodilno borbo zoper okupatorja, ne kot sredstvo za izvedbo stalinistične revolucije in polastitev absolutne oblasti.

Razkritja zadnjega časa, ko se odpirajo tajni arhivi in objavljajo ocene tovariša Džilas o dogodkih medvojne in povojne dobe, so jasno dokazala, kaj je bil pravi in zadnji cilj komunistične revolucije in partizanske borbe: komunistična zmaga nad domačimi sovražniki in njih likvidacija. Prav temu cilju so se protirevolucionarji s silo uprli. Svoje prepričanje, zaradi katerega so zgubili domovino in mnogo hudega prestali, so prinesli s seboj na tuje. V Ameriki so naleteli na močan, organiziran odpor adamičevcev in ostankov proslulega SANS-a, nastal je političen spor in se ohranil do današnjega dne. List Ameriška domovina se je odločno postavil na stran protikomunističnih beguncev in tak ostal do zadnjega časa.

Sedaj pa se je pojavilo vprašanje političnega sodelovanja med obema taborem.

Za vsako uspešno sodelovanje je potreben predhodni sporazum glede cilja in poti do cilja. Pri sporazumevanju s komunisti in njih sopotniki velja biti pazljiv in previden da bi se ne ponovila zgodba s SANS-om, ustanovljenim kot vsenarodna organizacija za pomoč narodu v domovini, pa so ga partizanski somišljeniki izrabljali v svoje politične namene, da je morala katoliška skupina s pionirskim narodnjakom p. Kazimirom Zakrajškom izstopiti. Demokratizacija in pluralizem sta lepa reč, a marksisti ju ne jemljejo resno, ker zanje pomeni zgubo absolutne oblasti. Še je v spominu sporazum med komunisti in Kočbekovo skupino krščanskih socialistov, ki so vstopili v Osvobodilno fronto kot enaki partnerji, pa so jih komunisti z dolomitsko izjavo politično popolnoma likvidirali. Pluralizem

Mednarodni položaj Jugoslavije

Če bi človek sodil po vseh mogočih analizah, ocenah in pametnih, kakor tudi nepametnih, ugibanjih o mednarodnem stanju Jugoslavije v svetu, bi dejal, da je ta država med vsemi najbolj nestalna znotraj svojih meja, in najbolj osamljena, majavo negotova v zboru držav na svetu. Koliko take ocene odgovarjajo dejanskemu stanju, je res težko presoditi, a eno je gotovo: z odhodom diktatorja in absolutnega gospodarja dežele, je ta zašla v latentno krizo, iz katere se zadovoljiv izhod zdi skoraj nemogoč. Zakaj?

Prvič Titu ni uspelo svoje moči in avtoritete prenesti na zanesljivega, dobro vpeljanega in splošno sprejemljivega naslednika — ene same osebnosti, ne kolektivnega vodstva — (kakor je naredil španski Franco); dva preddestinirana naslednika, Džilas in Ranković, sta se mu izneverila, drugih najbrž ni več iskal. Nobena diktatura se ne more obnesti in jamčiti kontinuitete brez močne vodilne in avtoritarne osebnosti. Prav iz tega razloga se je ob Brozovem pešanju znašla Jugoslavija v položaju, ki povzroča polno mero skepticizma in negotovosti; znotraj dežele strah pred nemiri in vmešavanjem tujih sil, zunaj vsa mogoča in nemogoča ugibanja, kaj se bo zgodilo. Eno in drugo položaj države poslabšuje.

Drugič zapušča Tito deželo popolnoma mednarodno osamljeno. Prepuščena je sama sebi, brez zanesljivih prijateljskih držav, na katere bi se bilo mogoče nasloniti v stiski in pri njih iskati zaslombe in pomoči. Po izgonu jugoslovanskega režima iz kominforma l. 1948, vključ milim prošnjam in obljubam od Titove strani ta ni mogel obnoviti zadovoljivih odnosov s komunistično bratovščino pod vodstvom Moskve. Niti Hruščevu se poskus normalizacije ob prihodu v Beograd l. 1955 ni obnesel. Jugoslavija je ostala odrezana od zavezništva z Moskvo in njenimi sateliti, čeprav redni diplomatski stiki niso nikoli bili pretrgani. So se pa zaradi „posebne poti v socializem“, ki se imenuje titovstvo, ohlajali in končno ohladili.

Ta razvoj je vneto podpiral in pospeševal demokratski Zapad, zlasti Amerika, pričakujoč shizmo v komunizmu in njega postopen razkroj, ki da ga bo povzročila „infekcija“ iz Jugoslavije. Tudi v Jugoslaviji sami so pričakovali skoraj neizogiben razvoj v demokratizacijo; že se je šušljalo o možnosti sprejema Jugoslavije v obrambno zavezništvo NATO. Pod takimi perspektivami je Zapad radodarno priskočil Titu na pomoč v kritičnih letih in ga za-

nima izgleda na uspeh, če naj velja teza znanega prvaka Mitje Ribičiča, ki je šele preteklega decembra izjavil: „Pluralizem ni in ne more biti perspektiva naše socialistične družbe.“ Alternativa pluralizma je enopartijski sistem, ki bi je v obraz vsaki demokratizaciji.

Pa vzemimo, da bi bilo vse navedene ovire mogoče uspešno premagati. Kaj naj bo končni namen sporazumnega sodelovanja vseh slovenskih emigrantov v Ameriki in Kanadi ter tudi drugod po svetu? Imamo predlog: končni namen bodi program Narodnega odbora za Slovenijo (NO), kakor ga je formulirala narodna izjava vodilnih političnih in javnih delavcev v okupirani domovini dne 29. oktobra 1944. NO je edina kontinuiteta, narodna politična ustanova, v kateri sporazumno sodelujejo zastopniki vseh treh vodilnih predvojnih demokratskih strank, ki so zastopale najmanj 90% slovenskega prebivalstva. To so Slovenska ljudska stranka, Slovenska demokratska stranka in Socialistična stranka Jugoslavije.

Nihče ne more reči, da je program NO zastarel, kakor ni zastarel program Združene Slovenije iz leta 1948.

Program NO v Izjavi z dne 29. oktobra 1944 vsebuje v štirih točkah temeljne zahteve in smernice: 1. Zedinjenje vsega slovenskega narodnega ozemlja v Zedinjeno Slovenijo. 2. Usta-

sul s podporami da ga reši političnega in gospodarskega propada. Upi zapadne sveta se niso izpolnili. Tito je preveč prekaljen komunist in prevelik absolutist, da bi bil pustil svojo državo drseti predaleč v območje demokracije. Samo toliko, da si je zagotovil potrebno pomoč, sicer pa je ostal odmaknjen, ideološko popolnoma, politično po zahtevkih oportunizma. Prave odprtosti in naslona na Zapad ni nikoli dovolil. Država je obvisela med dvema stoloma.

Tretjič: v takem položaju je Tito iskal opore pri neuvrščeni državi Tretjega sveta, ki jih je pomagal ohlapno organizirati in je več let veljal za predstavnika tega združenja. Pomagalo mu pa to ni nič. Kajti neuvrščeni narodi nimajo ne gospodarske, ne politične moči. Njihova glasovalna večina v Združenih narodih je brez pomena, kakor se je izkazalo pri ruski okupaciji neuvrščene Afganistana. Povrhu je lansko jesen Tito v Havani zgubil vodilno mesto v organizaciji neuvrščeni, ki je prešla na sovjetskega vazala Castra. Ostal je sam samcat v puščavi mednarodne džungle. In z njim njegova dežela, katere del je tudi naša domovina Slovenija.

Kar smo doslej povedali, so suha dejstva. Kar bo sledilo, so ugibanja. Vendar naslonjena na logične zaključke, da je 2+2=4.

Silno majhna je verjetnost, da bi Sovjeti udarili čez mejo s tanki in kanoni, kot so napravili 1956 na Madžarskem in 1968 na Češkoslovaškem, razen če bi Hrvati povzročili resne težave in nemire. Vendar Brežnjeva doktrina velja tudi za Jugoslavijo, če bi bil komunizem v nevarnosti kot je bil pod Imre Nagyjem in Aleksandrom Dubčekom. Take nevarnosti ni, ker je edini disident Dubčekove vrste, Milovan Djilas, za organizirano politično akcijo mrtev. V deželi je močna pro-moskovska struja, katere se bodo Sovjeti obširno poslužili, in ta utegne poklicati v deželo sovjetsko pomoč, tako ali tako. Da bo kaj takega vsaj na videz potrebno, bi Sovjeti utegnili naročiti Bolgarom, naj svojo sosedo malo poščegetajo v Makedoniji. Toda Sovjetska zveza ni zainteresirana na razpadu Jugoslavije, saj bi se z njo podrl stabiliziran marksistični režim, ki ga je jeseni l. 1944 sovjetska armada s Toljubinom na čelu ustoličila v Beogradu.

Vsa pogosta govoričenja o odločnem nastopu Amerike na jugoslovanskem prostoru v primeru Sovjetskega vojskega vmešavanja imajo diplomatsko, ne pa stvarno vrednost. L. P.

novi naj se narodna država Slovenija. To zahtevu so tedaj prvič v naši zgodovini postavile složno vse demokratske politične stranke. Narodna država Slovenija naj bo sestavni del demokratske federativno urejene Jugoslavije. 3. Skupni organ federacije ima le tisti delokrog, ki mu ga odstopuje narodne države. 4. Izvede naj se temeljita gospodarska in socialna preosnova.

Ta program iz leta 1944 je v osnovi ostal nespremenjen. Bil pa je preciziran v naslednjih izjavah: NO vzporedno z razvojem doma in v svetu z glavnim poudarkom, da mora slovenski narod dobiti možnost, da v svobodi sam odloča o svoji usodi in obliki povezave z drugimi južnoslovanskimi narodi.

Narodni odbor je na osnovi izjave iz leta 1944 vrhovna narodna ustanova, dokler ne nastopijo razmere, ki bodo omogočile doseganje narodnih ciljev.

Slovinci imamo torej iz domovine prinešeni narodni program, ki so ga svobodno in sporazumno sestavili od naroda pooblaščenih zastopniki demokratskih strank, kakor tudi izvršni organ v NO. Združitev vseh zdonskih Slovencev, ki verujejo v resnično demokracijo, okrog tega programa in njegovega nosilca, Narodnega odbora za Slovenijo, bo pravilni odgovor na vprašanje, ali kaj takega lahko pričakujemo. Razvoj dogodkov v domovini zahteva, da to storimo takoj.

Solženicin svari svobodni svet

Revijska „Time“ prinaša v številki z dne 18. februarja t. l. tehtno razpravo sovjetskega disidenta Solženicina o rastoči nevarnosti komunizma. Zahod je, pravi med drugim avtor, navajen gledati na širjenje komunističnega vpliva — brezbrizno. Od leta 1918 dalje noče zahodni svet videti smotra ideologije, ki je sprožila eno najbolj krvavih diktatur. Še danes je nepoznanje resnice v enaki meri posledica sovjetske propagande kakor tudi malomarnosti in nezanimanja zahodnjakov.

V času ruske revolucije so se proti komunizmu sicer kmalu združile vse sile — od vlade do ustavnih demokratov in desnega krila socialistov. Vendar je ruski odpor proti boljševikom prejel le malo razumevanja in podpore zahodnega demokratičnega sveta.

Ob izbruhu druge svetovne vojne je ruski narod upal, da se bo mogel otresti komunističnega jarma. Zahod pa je prav tedaj storil vse, kar je bilo v njegovi moči, da je pomagal Stalinu, ki je izrabljaj ruski nacionalizem v korist komunistične stranke.

In tako se je zgodilo, da v drugi svetovni vojni Zahod ni branil splošne svobode, marveč le svojo lastno. Po končani vojni so zahodni zavezniki kupovali Stalinovo prijateljstvo s tem, da so mu nasilno izročili več kot poldrugo milijon ljudi, kateri so pribežali k njim iskati varstva in zavetja pred komunizmom.

Še so ljudje, ki se varajo misleč, da bo postal komunizem s časom manj nasilen, da se bo spremenil sam od sebe. Vendar je to nemogoče, kakor je nemogoče, da bi se rakasti tvor nehal širiti po telesu, če ga ne izrujemo. Vsa svarila Zahodu glede nasilnosti in krutosti komunizma so bila do danes zaman; kajti sprejeti resnico tako, kakršna je, bi bilo za Zahod prehudo. Raje zapira oči in odlaša...

Dr. Tine Debeljak

(2)

NEKAJ POGLEDOV Z NAŠE PERSPEKTIVE NA JOSIPA BROZA-TITA

Tito je nato sestavil svojo novo ekipo moskovske mladine poklicnih komunističnih aktivistov, s katerimi je pozneje izpeljal komunistično revolucijo po moskovskem receptu s prvimi marksizma-leninizma-stalinizma. V čem je obstajal ta recept za kuhanje revolucij? Marksizem: le razredna borba je gonilna sila zgodovinskega razvijanja nasprotij, ki potem usmerjajo razvoj v progres, v napredek. Zdaj je na liniji borba proletariata nasproti kapitalizmu, zadnje oblike imperializma. Ta razvoj bo pripeljal do brezrazredne družbe, toda pot do nje bo šla samo preko začasne diktature proletariata. Ta bo izvajana lahko samo z nasiljem brez ozira na kakršnokoli moralne ozire. Propasti mora vse, kar ovira razvoj v progres: vera je opij, ki zmanjšuje odpornost, domovina je predsodek meščanske miselnosti. Ceno ima samo internacionalni proletariati: medsebojna pomoč delavstva. Leninizem: je marksizem v dobi imperializma, to je sodobnost. Je praktični strateški napotek, učbenik za organiziranje revolucij, ki ne smejo biti spontane, ampak grajene po načrtu. Cilj: uničenje buržoazne države izkoriščevalcev in postaviti novo izkoriščencev. Med razredi gre boj na življenje in smrt. Stalinizem: vse svetovne komunistične partije naj služijo obrambi in dograditvi prve in dozdaj edine socialistične države v svetu, Sovjetije. Ta je edina domovina svetovnega proletariata. Vojna ni neizogibna. Ta pa je krivična, če predstavlja oviro razvoja, pa pravična, če in kadar služi proletarski diktaturi.

Vsem trem sestavinam pa skupno zahteva: brez usmiljenja, krutosti, ki jo je Lenin formuliral: „Resnica je, da je princip modrosti — brezkončno sovraštvo izkoriščanih množic do buržoazije. To je edina garancija za uspeh.“ „Sovraštvo so oči množic, je prva vzmet

Komunizem more doseči svoje cilje le takrat, kadar se mu posreči razkrojiti temelje narodovega življenja. Kdor razume, ne bo niti za trenutek verjel, da bi bil kitajski komunizem miroljubnejši od sovjetskega (le zobje mu še niso zrasli), ali da bi bil komunizem maršala Tita prijaznejše narave. Ta, Titov komunizem je bil pravtako prekrvašen s krvjo; in tudi njegova oblast je bila utrjena s pomočjo masovnih umorov. Le da naivni Zahod med leti 1943-1945 tega raje ni hotel opaziti.

Komunizem je v svojem bistvu nespremenljiv — vedno bo predstavljal smrtno nevarnost za človeštvo.

Nadalje opominja Solženicin zahodne politike naj vendar že razločujejo med narodi, ki trpe pod komunizmom — in med komunističnimi oblastniki ter njihovo stranko.

Komunizem se lahko ustavi samo pred trdno obrambno steno, čeprav le pred temeno odločnosti. Nemogoče je, da bi se danes Zahod — tik pred dvajseto uro — ne oprl ob tak branik. Po drugi svetovni vojni je že tako in tako dvajset možnih zaveznikov zapadlo komunizmu. Pravtako je medtem zahodna tehnologija pomagala razvijati ogrožujočo vojaško moč komunističnega sveta.

Zahod ima najboljše zaveznike v narodih, ki životarijo pod komunistično diktaturo. Vsi tlačeni in zatirani so na strani Zahoda. Le če Zahod poveže vse te narode v svoje zavezništvo, lahko upa na zmago.

Gre za načelno vprašanje: Ali se bori Zahod za svobodo vseh ljudi, ali hoče ohraniti svobodo le sebi!?

Od odgovora na to Solženicinovo vprašanje je odvisno, če bo Zahod spoznal veličino svoje zgodovinske odgovornosti, ali jo bo ponovno zanemaril.

Dal Bog, da svarilo velikega ruskega preroka ne bo padlo v pozabo!

revolucije.“ (Po A. Domínguez Cárpora: La amenaza soviética: la Guerra y la Paz en la doctrina leninista-stalinista.)

Ta teorija se da povedati v preprostejši formuli: Vse, kar služi revoluciji, je koristno. Tako umori posameznikov kakor skupin, množic in genocidov. Vse je dovoljeno in opravičljivo z ozirom na daljni cilj „brezrazredne družbe“ in odumretja države, ki je za nas utopija. Revolucija prihaja od proletariata, kar se ji torej upira je — sovražnik ljudstva; revolucija hoče ljudsko demokracijo, kar se stavi nasproti — je fašizem. Revolucija je napredek, vse kar se ji upira je — nazadnjaštvo, težnja nazaj od zgodovine, je protirevolucija, jo je treba uničiti z nasiljem, to je s smrtjo že zaradi zaviranja napredka.

Tako je praktično sklepanje, ki je v bazi marksizma-leninizma-stalinizma, tolikokrat od njega samega poudarjene dogme Titove vere.

S tako miselnostjo je Tito vstopil v KPJ tudi v slovensko zgodovino. Tej miselnosti se je upiral že ob začetku prejšnjega stoletja nakeljski župnik Blaznik l. 1830 se je v Parizu zgražal nad razdejanjem škofa Baraga, v l. 1848 škof Slomšek, ki je zapisal: „prekucuh, ki mu je komunist ime“. V l. 1870 so pariške upornike imenovali „komunajzarje“, ki so pri nas imeli sloves „razbojnikov“; ob Marxovi smrti l. 1883 je Slovenski narod pisal o „kaj-nith“, bratomorivcih. In leto za tem, ko so slovenski anarhisti grozili z geslom „Dinamit in petrolum, požgati in pobiti naše pijavke“ in povzročili sodnijski proces, niso v vsej Sloveniji dobili niti enega advokata-zagovornika, pač pa zaničljiv nadevek „kravci“ (Ge-strin-Melik: Slovenska zgodovina, 216). Župnik Belec je nato začel s krščan-

(Nad na 2. str.)

KOLUMBIJA IN IRAN: USODA TALCEV

Mnogo pogajanj povsod, a kaj malo konkretnih rezultatov. Diplomatski talci, tako v Iranu kot v Kolumbiji, ne vidijo žarka upanja na skorajšnje svobodo. Vendar je položaj popolnoma različen v enem ali drugem primeru.

V Kolumbiji je levičarska gverilska skupina na dominikanskem poslanstvu zajela kakih petdeset diplomatov, med njimi šestnajst poslanikov raznih držav. Zahteva svobodo nad tristo zaprtih levičarjev. Večkrat so se že sestali delegati gverilcev in predstavniki vlade, pa pogajanja niso rodila uspehov. Vlada neče popustiti zahtevam gverilcev, ti pa nečejo popustiti v svojih zahtevah. Zadnji ponedeljek 10. marca je vlada izselila prebivalce iz vseh okoliških poslopij in z močnim vojaškim obročem obkrožila poslanstvo.

Medtem z vseh strani sveta, zlasti iz držav katerih poslaniški so zajeti, prihajajo zastopniki, da bi od blizu opazovali razvoj dogodkov. Tudi Vatikan, katerega nuncij je prav tako med zajetimi diplomati, je kot zastopnika poslal papeškega nuncija v Argentino. Magr. Pio Laghi je baje že parkrat posegel v pogajanja. Kolumbijska vlada

je medtem izjavila, da ne bo s silo posegla vmes, razen če bi bila v nevarnosti življenja zajetih diplomatov. Vendar se položaj, tako kot ga vidimo danes, ne more zavlačevati v nedogled.

Pač pa se vleče v nedogled v Iranu, kjer je petdeset članov ameriškega poslanstva še vedno v oblasti muslimanskih študentov. Te dni so izjavili, da jih bodo študentje predali iranski vladi, nakar naj bi bili osvobojeni.

Te dni se je mudila v Iranu tudi komisija Združenih narodov, ki raziskuje „zločine bivšega šaha“. Homeini je zahteval, da komisija obsodi šaha še predno zapusti Iran, in kot predpogoj, da jim dovoli govoriti z zaprtimi talci. Slično zahtevo so potem stavili študentje, kot predpogoj, da talce izroči vladi. Nazadnje je vse ostalo kakor je bilo, in Carter, ki je skoraj že napovedoval datum osvoboditve talcev, je ostal z dolgim nosom. Potem je ameriška vlada dejala, da ne bo „molila kesanje“ nad svojim postopanjem do Irana. Kajti tudi ta pogoj je stavila iranska vlada. In talci bodo še nekaj časa, morda še dolgo, deležni „iranske gostoljubnosti“.

Sovjetska ofenziva v Afganistanu

V afganski zadevi tečejo vzporedno stiki med vzhodom in zahodom, a hudi spopadi na afganskem ozemlju. Z žalostjo mora opazovalec ugotoviti, da takojmenovani svobodni zahod še ni prišel do spoznanja, da se s sovjeti ni mogoče resno pogajati, ker njihovi principi politične morale ne odgovarjajo tistim, ki so v veljavi na zahodu. Vsaka sovjetska ponudba pobotanja je le pretveza, da pridobe na času, medtem ko njih čete nenehno prodirajo naprej in neusmiljeno podirajo uporniške zidove na deželi.

Tak je tudi sedanjí primer. Razne predloge zahodnih vlad Moskva navidezno posluša. Da, celo predlaga svoje variante. A medtem pod pritiskom sovjetskih čet krvavi afgansko ljudstvo. Te dni so sovjeti odprli novo fronto v boju proti upornikom. Je to južna fronta in nje namen je potisniti uporniške muslimanske oddelke čez gore v Pakistan, nato pa zapreti, zastražiti in blokirati meje, kajti prav iz Pakistana prihaja na afgansko ozemlje najmočnejši pritok upornih sil.

Za naval na novo fronto in pa, da uporniškemu gibanju poseka korenine,

je prosovjetska afganska vlada mobilizirala vse moške od 21 leta naprej. To je seveda relativno, kajti na uporniških ozemljih vlada nima administrativne, še manj vojaške moči. A kolikor dlje prodirajo moskovske čete, toliko bolj se veča komunistična oblast, kajti za ruskim škornjem, kot za Atilovim konjem, ne raste več zelenje.

Ofenziva se izvaja z vso močjo. Pot odpirajo tanki sovjetskih oklopnih divizij, katerim z zraka pomagajo letala Mig 21 in helikopteri, za njimi pa pehota zaseda pridobljene položaje. V Washingtonu so ta teden objavili domnevo, sicer „ne potrjeno“ a „zelo verjetno“, da sovjeti uporabljajo v Afganistanu strupene pline in z njimi napadajo upornike a tudi prebivalstvo. Čeprav ta novica ni bila potrjena, je res, da ruska letala bombardirajo mesta in vasi, ne glede na to, če bombe padajo na zaklonišča upornikov ali na domove civilnih prebivalcev. Ruševine se pojavljajo širom dežele, a to Moskvo kaj malo briga. Vprašanje je, če vsaj malo briga zahod, kajti doslej, razen nekaj krokodiljih solz, trpeči Afganistan od svobodnih vlad ni prejel učinkovite pomoči.

Invitación al diálogo

El pasado jueves 6 de marzo, en un mensaje a toda la Nación, el presidente general Jorge Rafael Videla anunció la apertura del diálogo, con miras a sentar las bases políticas y estructurales de nuestra futura vida institucional. Estos fueron los conceptos más sobresalientes

“Comenzaremos el diálogo con la consideración de las cuestiones estructurales. En una etapa posterior, se iniciará el intercambio de ideas sobre las cuestiones instrumentales. Si se produjeran omisiones, habrá que imputarlo exclusivamente a razones de tiempo o de orden práctico.

NEKAJ POGLEDÓV...

(Nad. s 1. str.)

skim delavskim gibanjem, ki ga je nato razvil v vso širokost in aktualnost dr. J. Ev. Krek po navodilih papeških enciklik Leona XIII. in katoliških shodov teh škofov Missija, Mahnič in Jegliča.

TITÓVI ZAČETKI PRI SLOVENCIH

Tito je prišel v Slovenijo že l. 1934 kot član CK KPJ, za kar so ga določili na Dunaju, da organizira slovenske komuniste. Konferenca je bila — ironična! — na škofjevi gradu na Goricanah pri Medvodah, ki ga je upravljal ožji sorodnik škofa dr. Rožmana. Tam so v miru zborovali in obedovali v škofovski obednici, uporabljajoč posodje s škofijskim monogramom... Tu se je prvič srečal s Kardeljem in Krdelcem, svojima najozojima slovenskima sotrudnikoma. V tem času je šel večkrat na Dunaj in na Češko; po umoru kralja Aleksandra l. 1934, pa se je izognil preganjanju z begom v Moskvo, kjer ga dobimo potem l. 1935 pa vse do španske državljanske vojne. Takrat je študiral Lenina in univerzo za strategijo revolucije. Nato je v Parizu imel nalogo zbirati vse srednjeevropske prostovoljce za mednarodne brigade in jih pošiljati na špansko fronto v boj, on sam menda ni bil v Španiji, dasi je tudi precej poročil, ki pravijo,

da so ga videli tam. Tako v zadnjem času general Campesino in drugi. Skozi njegove roke je šlo 1300 jugoslovanskih borcev, med njimi 254 slovenskih „špancev“, ki so potem v bojih z frankovci dosegli v komunistični armadi visoka mesta, tako dr. A. Bebler, ki je bil politični komisar, pa Ivan Maček, Stane Rozman in drugi. To so bili takojmenovani „španski plemstvo“, kakor jih imenuje Wright in ki so imeli potem svoje privilegirane položaje tudi v KP Sloveniji. Ta se je ustanovila l. 1937 in je imela pri tem glavno besedo po Titu izbrana moskovska mladina, ki je dijaških letih nastajala predvsem okrog Čada Kozaka, gostilničarjevega sina iz Ljubljane.

Tito je izbral za svoje politične močnjake v Sloveniji predvsem tri: Edvarda Kardelja, Borisa Kidriča in Toneta Tomšiča poleg drugih tudi iz delavskih vrst (Mačka in Marinka). Za razvoj KPS ni brez pomena, da navedem nekaj takratnih karakteristik teh najaktivnejših organizatorjev. Tako je angleški polkovnik F. McLean v svoji knjigi Eastern Approaches (str. 326) napisal tole oznako o Kardelju: „je teoretičar vse partije... strokovnjak v marksistični dialektiki... Ko je govoril o komunizmu, je bil popolnoma odkrit, toda miren in hladen... Prevara, umor, spletkarjenje, laž, je rekel, vse to je res... Te stvari se dogajajo v komunizmu, morejo biti celo namerni del komunistične politike.

MEDNARODNI TEDEN

BRAZILSKI PARLAMENT je te dni obnovil svoje delovanje, vendar popolnoma spremenjen. Doslej je tu vladal bipartidizem. Delovali sta le uradna in pa opozicijska stranka. Sedaj pa jih je kar pet, in sicer: Delavska, Socialdemokratska, Stranka brazilskega demokratskega gibanja, Ljudska in Laburistična stranka. Vlada je uvedla pluripartidizem kot predhodni korak končne demokratizacije.

KONTRAOLIMPIADE so skoraj že v teku. ZDA resno študirajo kako bi po olimpijskih igrah, ki jih bo mnogo držav bojkotiralo, organizirale športne festivale „za interesirane države“. Te igre bi se izvajale na različnih krajih. N. pr. nogomet v latinski Ameriki; boks v srednji Ameriki; atletizem v ZDA itd.

JUDOVSKA VLADA je imenovala novega zunanjega ministra. Je to Yitzhak Shamir, predstavnik ene najbolj ostrih struj izraelske politike. Za časa egiptovsko-judovske pogodbe v Camp David je z vsemi močmi nasprotoval tem pogajanjem. Njegovo imenovanje je sprožilo vrsto kritik v opoziciji, ki vladi očita ta korak kot „najvišji izraz pomanjkanja logike“.

NIKARAŠKI položaj nikakor ni rožnat. Sandinistična vlada nima uspeha v gospodarskih naporih. Prišlo je tudi do prvih notranjih spopadov v sandinistični fronti. Skrajno levičarski elementi, ki so izvajali protiameriške poulične manifestacije, so napadli in zažgali sedež komunistične stranke. Kam smo prišli...

V ITALIJI terorizem je ni več novica, saj se atentati sledijo drug za drugim. Ta teden so poročali o bombnih napadih v Rimu, Benetkah in Turinu.

Amerikanci volijo

KANDIDATI TROSIJO...

Primarne volitve za določitev predsedniških kandidatov so v polnem teku. V raznih državah ameriške unije je prebivalstvo že izreklo svoje simpatije za enega ali drugega izmed številnih ki se pulijo za kandidatno glasovanje.

Na demokratskem polju je izbira enostavna: sedanjí predsednik Carter ali senator Kennedy. Carter je sicer zmagal doslej v vseh državah kjer se je predstavil razen v Massachussets, rojstnem Kennedyjevem kraju, kjer je mladi senator še vedno „prerok“. A glede števila volilcev ni med njima prevelike razlike. Eden ali drug lahko še zmagata, in končno upoštevajmo, da odločilno število volilcev v konvenciji določi stranka izven primarnih volitev, kar lahko v zadnjem hipu nagne tehtnico.

Med republikanci nadvladuje Reagan, in to s takim uspehom, da je

IZ ŽIVLJENJA IN DOGAJANJA V ARGENTINI

Predsedniški govor, ki ga je imel general Videla v četrtek 6. t. m., čeprav nestrpno pričakovani, ni prinesel posebnih novosti na argentinsko politično pozornico. Govor je bila enostavna formalna otvoritev dialoga, ki ga vlada napoveduje že dolgo časa, in o katerem smo v našem listu že mnogokrat pisali.

Zato nima večjega pomena, da bi govor posebej analizirali, kakor tudi ni bilo nič novega v polemiki, ki je po govoru nastala. Tisti politični predstavniki, ki so že tako bili naklonjeni dialogu, so govor seveda pohvalili in izrazili pripravljenost udeležiti se dialoga. Tisti pa, ki so stavili razne pogoje ali ga enostavno odklanjali, so ponovili običajne kritike. Edini zanimiv pojav ob tem je bil, da se je znova pokazala ločenost v peronističnih vrstah. Medtem ko so „vertikalistični“ krogi obsojali govor in vladno postopanje, so razni bolj liberalni sektorji izrazili priznanje in voljo do dialoga.

Bolj konkretni pa sta bili izjavi, ki sta jo podala tako vodja mornarice admiral Lambruschini, kot vodja letalstva, brigadir Graffigna. Admiral Lambruschini se je v govoru, ob obletnici smrti heroja in ustanovitelja argentinske mornarice, admirala Browna, dotaknil številnih ustavnih točk. Včasih se v teh govorih oblasti bolj jasno izrazijo kot v uradnih političnih formulacijah. To je v Argentini že stara vojaška praksa in jo vojaški krogi občasno uporabljajo za razširitev svojih mnenj glede raznih narodnih problemov. En stavek bi vzeli iz Lambruschinijevega govora, in sicer tisti, ko je rekel, da bo „prisotnost procesa še dolga“.

Ta „še dolga“ je sicer nekoliko nejasen; a upoštevajmo, da tudi če bi se že danes začelo strankarsko politično delovanje, obnove strankarske strukture in začel pripravljati prehod v demokratsko življenje, bi trajalo nekaj let, preden bi mogli izvesti splošne volitve in vojaški predati vlado civilistom. Če napovedujemo, da bo sedanjí proces trajal „še dolgo“, potem je očitno, da bodo pretekla leta in leta, predno bo prišlo do popolne demokracije. Medtem bo seveda „proces“, kot varnostno zaklopko, dopuščal postopne demokratske poizkuse po občinskih okrajih in na provincijski ravni.

Connaly enostavno zapustil volilni boj. Bush še vedno vztraja, a so njegovi uspehi kaj pičli; podoben je Anderssonov primer. Vendar se govori, in je skoraj gotovo, da se bo spustil v vrtnec volilnega tekmovanja Gerald Ford. Razni opazovalci menijo, da bi v tem primeru tudi Reagan moral zapustiti predsedniške sanje, in bi si končno ostala nasproti Carter in Ford.

Ta tork, 11. marca, so nadaljevali volitve v Georgiji, Alabami in Floridi. Uspeh se je znova nasmehnil Carterju in Reaganu. A manjka še mnogo...

Druga zanimiva izjava pa je bila izjava letalskega šefa. Brigadir Graffigna je dejal, da vlada še nima nikakršnega „volilnega koledarja“, kar v drugih besedah pomeni isto kot je dejal poveljnik mornarice. V tem smislu je vsaj razveseljivo, da v temeljnih točkah soglašajo razni rodovi orožnih sil, kar je temeljna garancija za uspeh sedanjega političnega procesa.

Omenimo še, da te dni zasedajo v Buenos Airesu guvernerji posameznih argentinskih provinc. Vodilne besede jim je namenil predsednik države general Videla, podrobno pa jih je poučil notranji minister general Harguindeguy. O čem je tekkel pogovor? Seveda o političnem dialogu, ki ga bo vsak guverner moral voditi v svoji provinci.

V tem pregledu seveda ne moremo izpustiti sindikalnih zasedanj, ki se te dni pripravljajo. Enotno sindikalno vodstvo (CUTA) pripravlja sestanek delegatov posameznih deželskih okrožij, v edinstvenem naporu, da bi po razpustitvi CGT ne prišlo do ločenja delavstva Buenosaireskega okolja in pa posameznih industrijskih središč v notranjosti države. Temu bo sledilo zasedanje glavnih tajnikov posameznih sindikatov. Eni in drugi bodo debatirali o nastopu vsled vladne sindikalne politike. Kot smo že večkrat omenili, ni edinstvi med sindikalisti, in je ne bo v bodoče. Enotnost argentinskega delavskega gibanja, če je kdaj obstajala pod okriljem vladnega peronizma, je danes utopija, in bo kot taka ostala še dolga leta.

Kar se tiče gospodarsko socialnega položaja, ni vidnega zboljšanja. Inflacija je v februarju dosegla zanimivo številko 5,3 odstotke. Vladni krogi so seveda tudi to razložili. Res je: v zadnjih petih mesecih je draginja narasla približno za 29 odstotkov. A če to primerjamo z istim obdobjem lanskega leta (to je, zadnje tri mesece leta 1978 in prva dva 1979) je bil ta skok še enkrat večji. Zboljšanje je torej res konkretno — a kljub temu, po mnenju in željah ter potrebi ljudi, prepočasno.

Soupada seveda to in ponavljamo kar smo že večkrat nakazali, s težkim položajem argentinske industrije. Sedaj je svoje težave predstavil sektor traktorskih proizvajalcev. V Argentini delujejo štiri tovarne traktorjev. Trenutno te tovarne delajo le s 15% svoje produktivne zmogljivosti. Sektor je začel v podobno krizo, ali še hujšo, kot avtomobilska industrija.

Ko smo že omenili avtomobilsko industrijo, povejmo, da sta se te dni združili dve veliki proizvajalki argentinskega trga: Fiat in Peugeot. Spojitve bosta izvedli postopoma in predvidevajo, da bosta sčasoma proizvajali tudi enotne modele, tako kot sta svojčas storili, s precejšnjim uspehom IKA-Renault. V sličnih združenjih vidijo mnogi industrialci edini izhod iz sedanje podjetniške krize. Bodo v tem videli vzor politiki, ki se prav tako nahajajo v hudi krizi...

munisti, ker so mislili, da je potreben zaradi varnosti Sovjetske zveze, v tem času edine socialistične države na svetu.

Nekaj let prej (1935) je bila Nemčija še „udarna pest mednarodne protirevolucije“, sedaj pa je zaveznik Sovjetske zveze in Molotov je izjavil, da Nemčija ni več fašistična.

V tem času zavezništva med nacizmom in komunizmom, je Tito v organ KPJ, Komunist, zv. 5, (junija-julija) 1940 pisal, da „morda tovariši niso razumeli značaj odnosa delavskega razreda do imperialistične vojne, ker so pač mislili, da je ta vojna imperialistična... Ti so odbijali važnost, ki jo ima za nas taktika revolucionarnega proletariata do imperialistične vojne. Nekateri krogi so padli v šovinizem in začeli brbrati o neogibni obrambi Jugoslavije, pozabljajoč, da bi imeli od tega korist samo vojni hujskači v Londonu in Parizu in njihovi agenti pri nas. Toda mi smo dolžni postaviti vprašanje obrambe Jugoslavije ne samo z ozirom na nas same in na naše moči, ki jih imamo, temveč tudi na interese temeljne akcijske sile: revolucije in človeškega napredka, gledati moramo tudi na interese domovine socializma Sovjetske zveze. V razredni vojni veljajo pravila kot v drugih vojnah: pomožne sile se morajo ravnati po glavnini!“

ve Sovjetsko zvezo, je bil Tito v Moskvi in je lahko to podpisovanje gledal od blizu, njega vzroke, pa tudi posledice. In bil je eden prvih vodij od tujih komunističnih partij, ki je to pogodbo med dvema smrtnima sovražnikoma odobril. Prav ta pogodba je tolikim kulturnim komunistom odprla oči v sovjetske spletke, da so trumoma zapuščali komunistične partije. Takó skupina intelektualcev, ki je pozneje izdala zbornik Mrk malika (El fracaso de un idolo, Bs. As. 1951) z imeni, ki imajo visoko ceno: Arthur Koestler, Ignazio Silone, Richard Wright, André Gide, Louis Fischer in Stephen Spender z urednikom R. Crossmanom. Tito pa je tedaj — že po izvrstitvi pogodbe — ko so Sovjeti udarili čez meje in zavzeli ukrajinske in beloruske dele prejšnje Poljske ter jo tako delil z Nemčijo, cinično napisal: „Pakt o medsebojni pomoči med SZ in Nemčijo ter vohod sovjetskih čet v zapadno Belorusijo in zapadno Ukrajino, da osvobode svoje brate, so izzvale veliko navdušenje v širokih masah jugoslovanskega naroda.“ Te besede Titove citira Nemec Karl Friderich Grosse v Bayernkurier 3. maja 1975, 14; pa mu je verjeti, kajti Titov uradni življenjepisec V. Dežer piše v slovenskem prevodu knjige Tito v l. 1953: „Vojna je bila na pragu. Prišlo je do sklenitve sovjetsko-nemškega sporazuma. Člani KPJ so sprejeli ta pakt kot disciplinirani ko-

PAKT MED HITLERJEM IN STALINOM

Ko se je podpisoval pakt nenapadanja med Hitlerjevo Nemčijo in Stalino-

Novice iz Slovenije

KOSTANJEVICA NA KRKI — Samostanska cerkev v Kostanjevici je „pod umetniškimi varstvom“ že vrsto let. Toda to varstvo se ni kaj dosti zanimalo za usodo tega kulturnega spomenika prve kategorije. Poldrugo desetletje je dež zamakal del cerkve in sedaj je prišlo do katastrofe. Nad ednim še ohranjenim kapitlom se je udrila stranska ladja. Morda se bodo odgovorni zganili in našli kašno rešitev.

MARIBOR — V mariborski bolnišnici je 7. februarja začelo goret v 4. nedokončanem poslopu, ki je bil v 4. stopnji izgradnje. Vendar pa je zgradba že služila za skladišče podjetju Imp. Pravijo, da večje škode požar ni povzročil, v nesreči pa se tudi ni nihče poškodoval.

LJUBLJANA — Ob stalnem prizadevanju oblasti, da je treba uvoz zmanjšati, ta stalno raste. Nekatere stvari je pač nujno treba uvažati, ker jih doma ne delajo. Toda lani so uvozili vrsto stvari, ki bi jih prav lahko v zadostni meri izdelali doma, ker za izdelavo ni potrebnih nobenih tehnoloških navodil. Tako so uvozili za 50.000 dinarjev lesenih ročajev za metle, in za okoli 18.000 dinarjev pa raznih lesenih držajev. Vrsta uvoženih lesenih predmetov je dokaj dolga: Uvožene lesene zaboje so kupili za 3.300.000 dinarjev, za lesene čevljarske cveke so dali 1.700.000, lesenih okvirjev so kupili za 1,1 milijona, za žaganja so plačali 4 milijone, za lesene lestve 38,6 milijona.

LJUBLJANA — Ljubljanski kinematografi so prešteli lanske obiskovalce in ugotovili, da so filmi domače produkcije imeli manj obiskovalcev, kakor dve leti nazaj, ko so Ljubljančani radi gledali domače filme. Toda po pisanju kritikov se Ljubljančani niso ogreli za klasične stvari, tudi so slovenski filmi pristali na četrtem mestu, prvo mesto pa je po številu obiskovalcev odnesel film „Briljantina“ s Travolto.

CELJE — V Celju sta mariborski in celjski muzej pripravila razstavo o bojih za Maribor za severno mejo na območju štajerskega obmejega poveljstva. Razstava je bila odprta od 6. do 23. februarja.

NOVA GORICA — Člani sveta akademij znanosti in umetnosti Jugoslavije so se zbrali konec januarja na dvodnevnem sestanku v Novi Gorici. V otvoritvenem delu so svečano sprejeli vojvodinsko akademijo znanosti in umetnosti, ki je bila ustanovljena lani 14. decembra. Zadnji dan sestanka pa so udeleženci posveta skočili še čez mejo v Gorico, kjer je je sprejel tamkajšnji župan De Simone.

LJUBLJANA — Od 4. februarja se je vozovnica za lani uvedeni „zeleni vlak“ iz Ljubljane do Maribora podražila za 61 odstotkov. Prej je stala 90 dinarjev, sedaj pa 145. Vožnja z ekspresnim vlakom stane 147 dinarjev, za brzec pa je treba odšteti 107 dinarjev. Vožnja z avtobusom iz Ljubljane do Maribora pa velja le 66 dinarjev. Toda razdalja med Ljubljano in Mariborom je po cesti krajša (135 kilometrov) kot po tirih (178 kilometrov).

ŠKOFJA LOKA — Tovarna „Sešir“ je lani ustvarila 84 milijonov dinarjev prihodka, od tega tretjino z izvozom. Letos nameravajo povečati proizvodnjo in seveda tudi izvoz. Računajo, da bodo prodali več na sovjetski trg in v države v razvoju, izvoz v druge države se ne bo bistveno spremenil. Od izvoza naj bi dobili 300.000 dolarjev, toda za uvoz potrebnih surovin bodo porabili milijon dolarjev.

SEŽANA — Ne vozijo samo šoferji pod vplivom alkohola. V petek 14. februarja je neki strojevodja ustavil vlak iz Sežane proti Novi Gorici ob 22.50 kar na odprti progi. Zaradi alkohola ni mogel dalje. Potniki so jo mahnil kar peš do prve železniške postaje. K sreči ni prišlo do nesreče. Pravi,

vijo, da bo treba delati še strojevodjem alkoholne teste. Za vsak slučaj.

ŽALEC — V Sloveniji bo letos s hmeljem zasejanih 2000 hektarjev, v ostalih delih jugoslovanske države pa 1000 v Vojvodini in nekaj malega na Hrvaškem. Računajo, da bodo pridelali v vsej državi 4.700 ton kakovostnega hmelja, od tega bodo večino prodali na tujih tržiščih.

KOPER — Slovenska ladijska družba Splošna plovba iz Pirana je s švedsko družbo Nordoe iz Malmöja ustanovila trajektno pomorsko linijo iz Koprja v Sirijo. Prva ladja te linije je bila švedska „Zenobia“, druga pa „Soča“. Splošne plovbe, ki more natovoriti 145 tovrstnikov. S trajekti se šoferji izognejo dolgemu cestnemu potovanju, po morju od Koprja do Tartuse v Siriji pa traja pot tri dni.

LJUBLJANA — Naftni derivati so se v februarju podražili tudi v Jugoslaviji. Od 14. februarja je cena navadnemu bencinu 15 dinarjev na liter, superbencinu pa 16,50 dinarjev. S to cenno so v evropskem „vrhu“, saj imata dražji bencin le Grčija in Portugal.

BIZELJSKO — V Bizeljskem so na šoli, ki ima edina v brežiški občini celodnevni pouk, prekinili pouk 11. in 12. februarja. Torej imajo stavke tudi v šoli. Zakaj so 204 učenci in učitelji, teh je 17, prekinili pouk? Zaradi nerednega financiranja in regresiranja šolske prehrane. Ta „ukrep“ je seveda zbudil presenečenje. Kolektiv Zveze komunistov na šoli je takoj sklical sestanek in ugotovil, da je prekinitve nezaslišana zadeva in da je bila nepremišljena, saj so na občini že prej iskali način, kako bi problem rešili.

MURSKA SOBOTA — Pridelovalci sladkorne pese bodo dobili za kilogram te poljščine en dinar. Ta cena je sestavljena iz odkupne cene, ki znaša 70 par za kilogram, potem pa je treba k temu pridati še prispevek republike za uvažanje nove poljščine, prispevek sladkorne tovarne iz Ormoža za izpopolnjevanje načrta pridelovanja pese, doplačilo za prevoz do prevzemne postaje in povračilo za umetno gnojilo. Kljub temu kmetje še niso povsem prepričani, da je sedanja cena rentabilna.

UMRLI SO od 1. 2. do 14. 2. 1980:

LJUBLJANA — Pavlina Aleksič r. Stupica; Otilija Križ, up. učit.; Marija Logar r. Serčič; Vinko Konjar, up., 84; Janez Podobnik, prof.; Justina Žakovšek r. Kržišnik; Ivanka Papež r. Fabjan; dr. Anton Žnidaršič, 84, odvetnik (v Novi Gorici); Feliks Zanoškar, kor. borec; Ferdinand Premelj; Alojz Kastelec, 84; Jože Zalta; Rudolf Starič, up.; Franc Cuderman, 83; Ivana Žun, 83; Helena Franke, 97; Julij Korun, up. fin. inšp., 79; Draga Šajn, 93; Ludvik Stepič, up.; Anton Banovec, up.; Uršula Škerlj r. Nučič; Mara Pügge r. Gostinčar, up.; Rudolf Zupančič, up. učit.; Zdenko Papež, 80; Ignac Zorc, 90; Franc Hlače.

RAZNI KRAJI — Doroteja Zupan, Podlublje; Gizela Fritz r. Rituper, Lendava; Francka Kavčič r. Merlak, Drenov grič; Ivo Mihev, up. učit., Maribor; Anton Fajfar, učit., Jesenice; Karla Meze, 92, Sežana; Natalija Lingelj, up. ur. PTT., 86, Ruše; Marija Blece r. Jerman, Radomlje; Marija Hafner r. Birk, Jesenice; Franc Lavrič, Blagovica; Ladislav Tomazin, 66, up. župnik, Tržič; Amalija Dremelj r. Ankon, 78, Lavrica; Franc Bohjanc, posestnik, 82, Hmeljčič; Silva Stegnar r. Vauda, med. sestra, Celje; Feliks Učakar, up., Kranj; Franc Mišič, up., Kred; Jožefa Fink, 79, Novo mesto; Stanislav Jug, Kočevje; Franc Eberle, Kočevje; Adolf Pfefferer, 91, up. gozdar, Celje; Marija Zeljnik, Lenkova mama, Laporje; Viktor Zaplotnik, 68, Naklo; Ivo Pirce, Zagreb (pokopan v Sodražici); France Merjasec, Šentvid-Lj.; Elizabeta de Gleria r. Šemrl, 82, Logatec; Martin Rozman, 82, Bitnje v Bohinju; Leopold Suhodolčan, pisatelj, Prevalje; Jelena Kurec, Kamnik; Ivan Mavec, organizist in cerkovnik, Borovnica; Janez Ferdinand, župnik v Bukovščici; Pavel Olip, Lesce; Rozalija Belihar r. Sivka, up., Medvode; Vili Kocjan, up. dimnikarski mojster, Medvode; Ana Doljak r. Špiček, 70, Trata; Marija Kovač, Kočevje; Anton Zavrl, Cerovica; Cirila Štebelj, Ukačeva ata, 83, Črnuče; Meta Frelj, 83, Gorenja vas; Jože Bitenc, 87, Kranj.

SLOVENC V ARGENTINI

Osebnosti:

Rojstvo: V družini Janka Klemenčiča in Rožice roj. Esih iz Castelarja se je 26. februarja rodil sinček, ki bo pri krstu prejel ime Luka Martin. Čestitamo!

Smrt: V Ramos Mejia je 5. marca umrl Jože Žakelj st. Pokopali so ga na pokopališču Villegas. Zalujoči družini izrekamo iskreno sožalje.

Nov slovenski diplomat: Višji tehnik — profesor za preprečevanje nesreč — je postal g. Dušan Šušteršič po končanem študiju na Instituto Argentino de Seguridad. — Čestitamo!

ALBIN MAGISTER — 80-letnik

Zaradi rahlega zdravja, zlasti oči, vidimo zadnja leta jubilaranta manj na naših prireditvah, čeprav večjih, kakor je proslava naših žrtev v juniju, žegnanih v slovenski cerkvi MP ter veliki tedni ne zamudimo. Na tihem v svojem domu v Ramos Mejia še vedno spremlja in sodeluje pri naših ustanovah, zlasti kot vesten blagajnik pri organizacijah, v katerih odboru je že dolga leta. Veliko sil posveča skrbi za reveže in za Slovensko hišo, kjer je v odboru od začetka. S pregledom računov in nasveti je še vedno prisoten pri vsem delovanju zlasti, kar tiče gradnje. Pogrešali ga bomo, če mu odpovedo bolj resno oči. Ves čas je delaven član K. A. Rojen je bil 15. marca 1900 v Vižmarjih pod Šmarno goro, župnija št. Vid nad Ljubljano. Od mladih let je veliko delal pri Orlu, Blaž Potočnikovi čitalnici, kar je bilo Prosvetno društvo omenjene župnije. Zelo zgodaj ga je tamonjski župnik in dekan pritegnil k delu v Hranilnici in je bil eden izmed redkih, ki je dekana upal opozoriti na kak problem pri delovanju, zato ga je spoštoval. Z brati je ustanovil avtomobilsko podjetje Magister, ki je vzdrževal promet med Ljubljano in Jezico in že takrat uresničevalo argentinsko zmogljivost sprejemanja potnikov. Delo v tem podjetju in drugo društveno delo je opravljal poleg svoje službe v Mestni planinari v Ljubljani. Posebno je bila dragocena njegova pomoč tudi pri organizaciji verskih prireditev v župniji.

L. 1945 je odšel v begunstvo z veliko skrbjo dveh fantov pri domobrancih in pri polovici družine mladoletnih, ki so z materjo ostali doma. S seboj je imel le sina Milana, katerega iz našega javnega življenja poznamo. Po par mesecih sta se rešila iz komunističnega obročja, ko sta se rešila iz vračajočega vlaka z domobranci, Marjan, ki živi kot inženir v Madridu ter Albin, ki ga poznamo kot diplomirane profesorja tudi na našem slov. srednješolskem tečaju Mrača Bajuka. Po letih je prišla iz Slovenije tudi žena. K jubileju in opravljenemu delu mu čestitamo in želimo še delavnega življenja.

SLOVENSKA VAS

NAŠE TABORJENJE V TANDILU

Letos smo Naraščajniki in Mladei iz Slovenske vasi deset dni taborili v Tandilu (med 7. in 18. januarjem). Vsega skupaj nas je šlo 16 deklet in 12 fantov. Tabor je vodil g. Dušan Šušteršič.

V resnici smo se na tabor pripravljali že skozi vse preteklo leto na rednih tedenskih sestankih, ki jih je bilo štiri-deset za vsako skupino, torej osemdeset vsega skupaj.

Cilj tabora je bil tale: Vzljubiti naravo in potom nje Stvarnika. Odpovedati se sebi in znati služiti drugim; znati ubogati in potrpeti, če nam kaj ni všeč, ali če je težko.

Odpreti se čistemu veselju in ga neprestano širiti.

S sedmimi šotori smo se utorili na lepem občinskem prostoru za taborjenje: El Pinar de la Sierra. Od tam smo hodili vsak drugi dan na izlete. Tudi kopat smo se hodili, če nam je le vreme bilo naklonjeno. Kuhali smo sami na ognjišču, ki so ga fantje pripravili. Vstajanje je bilo ob 7 zjutraj, potem pa se je začel dnevni red, ki je bil že vnaprej pripravljen.

Predvideno je bilo resno delo in službe, pa tudi igre in zabave. Službe so bile recimo te: priprava drv, pomoč v kuhinji, red v taboru, opaževanje vremena, rastlin, ptic; priprava tabornega ognja, iger in izletov.

Tudi nekaj risarjev je bilo med nami; ti so vztrajno barvali, kadar so imeli priliko za to. Vsak dan je bilo časa dovolj za vsemogoče igre. Dekleta in fantje so imeli s seboj cel kup žog. Učili so se tudi neslišno plaziti, iskati skrita znamenja, pa nogomet, odbojko,

med dvema ognjema, škarjice brusiti, gniti jajce in še kaj.

Najlepši od vsega je bil pač taborni ogenj, na katerem smo veliko peli, nato so prišle na vrsto šale in igre in kratki prizori, pa uganke. Sledila je priprava za naslednji dan. Vsak dan se je redno začel s kratkim premišljevanjem. Uvod v to premišljevanje je bil razložen pri tabornem ognju. Nato je bilo za vse spraševanje vesti, ko smo poskušali ugotoviti, z božjo pomočjo, kako smo preživeli pretekli dan. Približno smo se vprašali tele reči:

Ali sem danes naredil vsaj eno dobro delo? Ali sem molil resno in zbrano, kot da bi bila to moja zadnja molitev v življenju? Sem prošil za vero, za svoje domače? Sem molil za brate in sestre na taboru? Sem bil dober tovariš? Sem bil čist v mislih, besedah in dejanjih? Sem prošil odpustanja, če sem koga žalil? Sem neprestano širil veselje?... in podobno.

Po izpraševanju vesti smo skupaj molili kesanje in molili ali peli večerno molitev.

V nedeljo smo šli k maši v mesto, med tednom pa smo imeli priliko biti nekajkrat pri maši v taboru samem.

Vsak šotor je imel starejšega fanta oziroma dekle, ki sta skrbela za red v tisti skupini. Delo je bilo vedno po možnosti naloženo celi skupini. Brez starejših fantov in deklet bi bilo taborjenje nemogoče izvesti.

Vedenje udeležencev tabora je bilo vzorno, tako tudi disciplina med vožnjo in na izletih.

BUENOS AIRES

PRVI SESTANEK SFZ-SDO V L. 1980 „MLADOSTNIK IN LJUBEZEN“

V nedeljo 2. marca je bil v Slovenski hiši prvi zvezni sestanek SDO-SFZ, katerega se je udeležilo lepo število deklet in fantov. Ker je bil prvi letošnji sestanek namenjen razmišljanju o ljubezni mladega človeka, je msgr. Anton Orehar, ki je daroval sv. mašo pred sestankom, že v cerkvenem govoru napravil nekaj uvod v sestanek. Govoril je o ljubezni in poudaril predvsem potrebo duhovne ljubezni, ki edina vodi do ljubezni do bližnjega in pripelje tudi k delu v organizaciji v katerih raste versko, narodno in kulturno.

Petje med sv. mašo sta pripravila osrednja odbora SDO in SFZ. Berili pa sta brala predsednica SDO gđ. Damijana Andrejak in predsednik SFZ Pavel Pleško.

Po sv. maši je bil odmor za zajtrk in za prijateljski razgovor. Nato so odšli dekleta in fantje v veliko dvorano, kjer je začel sestanek predsednik SFZ Pavel Pleško. Pozdravil je dekleta in fante in se jim zahvalil za tako lepo udeležbo. Prav posebej je pozdravil predavatelja p. dr. Alojzija Kukovica DJ, ki je imel predavanje o temi „Mladostnik in ljubezen“.

Predavatelj p. dr. A. Kukovica je z njemu lastno globino in nazornim razčlenjevanjem tako važnega problema poudaril v glavnem sledeče:

Ljubezen je največja sila v vsakem življenju, tudi v mladostnem, in morda prav v mladostnem. Nihče se ji ne more odtegniti. Vprašanje je le, če ji da pravo smer, da ga tako usposobi za to, da iz sebe naredi lik, kakršnega si je zamislil Bog, ali pa uporabi to silo sebi in drugim v pogubo.

Ljubezen se javi že v otroku, ki takorekč zahteva od drugih, da ga polno pripoznajo za predmet ljubezni, ki naj mu vsi izkazujejo ljubezen, medtem ko je sam le malo daje. Mladostnik želi z vsem svojim bitjem ljubiti in biti ljubljen — tako od svojih staršev in bratov, od svojih sovrstnikov in prijateljev, zlasti pa od tistega bitja, ki upa o njem, da ga bo spremljalo vse življenje v zakonski skupnosti. Za mladostnika je izredno važen čas dozorevanja te osnovne sile v njem. Zato je važno, da mladostnik spozna psihologijo ljubezni in moralne zahteve na tem polju. Osebnostno razmišljanje in pomoč odraslih, zlasti staršev in vzgojiteljev mu je v veliko oporo na tej poti, ki ni brez težav in tudi resnih nevarnosti.

Iz mladostne dobe bo ljubezen prešla v zrelo etapo, kjer ljubezen ne bo več iskanje lastne koristi, ampak mirna in zavestna predaja za dobro ljubljene bitja, v čemer bo tudi sam našel največje zadovoljstvo in srečo.

Po končanem predavanju se je predsednik Pavel Pleško zahvalil dr. Alojziju Kukovici za tako poučno in zanimivo predavanje. Vsi navzoči pa so se zahvalili z res iskrenim ploskanjem.

Predsednik je nato končal sestanek z molitvijo in povabil vse navzoče na prihodnji sestanek, ki bo v mesecu maju.

M. J.

DRUŠTVENI OGLASNIK

V otroški vrtec in prvi razred osnovne šole bodo sprejeti samo otroci, ki govorijo slovenski jezik. Za otroke, ki ne govorijo slovenski jezik, bo tečaj v Slovenski hiši. — Šolski odsek ZS.

PO ŠPORTNEM SVETU

NA ZADNJI SMUŠKI TEKMI ZA SVETOVNI POKAL — pred zimsko Olimpiado —, ki je bila v Chamonixu v Franciji je v slalomu zmagal šved Stenmark, Bojan Križaj, ki je štartal celo s poškodovano roko, je pa bil drugi. Boris Strel je zasedel 18. mesto, Zibler in Magušar pa sta bila diskvalificirana ker sta zletela s proge.

ARGENTINA — FINALIST AMERISKE CONE V TEKMOVANJU ZA DAVISOV POKAL. Konec preteklega tedna je bil v Argentini v znamenju teniskega tekmovalca med ekipama ZDA in Argentine za finalista ameriške cone za Davisov pokal. Tudi največji optimisti bi si težko predstavljali, da bi Argentina v prvem delu že vodila z 2:0. Pa je le bilo tako. Guillermo Vilas je v petek premagal Briana Gottfrieda s 7:5, 6:4 in 6:3; José Luis Clerc pa je pred prekinitvijo zmagoval Johna McEnroya s 6:3, 6:2 in 4:6. V sobotnem nadaljevanju je v dramatičnem četrtem setu osvojil s 13:11 še drugo točko za Argentino. Po težkem boju je argentinski kapitan Elío Alvarez dal Vilasu in Clercu počitek in v boj v dvojicah poslal drugi par (Carlos Gattiker in Ricardo Cano). McEnroe in Fleming sta ju z lahkoto premagala. Rezultat 2:1. Odločilna sta torej bila rezultata nedeljskih iger posameznikov. Po hudi borbi je tudi Vilas premagal McEnroya v petih setih: 6:3, 4:6, 6:3, 2:6 in 6:4. Argentina se je s tem uvrstila v naslednje kolo, kajti igra med Clercom in Gottfriedom je bila le formalnost in prestižnega značaja. Zato sta se kapitana dogovorila, da se igra le na dva dobljena seta. Tudi v tej igri je José Luis Clerc dokazal, da se nahaja v izredni formi: premagal je tekmeča s 7:5 in 6:4 in tako osvojil še četrto točko v dvojboju z ekipo ZDA.

SLOVENSKI SMUČARJI NA ZIMSKI OLIMPIADI

Štirinajst Slovencev in ena Hrvatica, ki so na zimski Olimpiadi v Lake Placid zastopali Jugoslavijo, so se dokaj dobro odrezali. Sicer pa so bili v Sloveniji skoraj vsi prepričani, da bo Bojanu Križaju uspelo v veleslalomu dobiti kako medaljo. Ni mu uspelo, v veleslalomu je bron zgrešil za dve stotinki sekunde. V slalomu pa je Križaj zgrešil zadnje vrata in so ga zaradi tega diskvalificirali. Če bi se mu ne pripetila ta nezgoda, bi bil verjetno drugi. Smola. Tudi drugi slovenski alpski tekmovalci so dosegli odlične uvrstitve. V veleslalomu je bil Boris Strel 8., Franko 12., Kuralt pa v slalomu 13. Med tekači je mladi Ivo Čarman med 63 tekmovalci v teku na 30 km dosegel 33. mesto, v teku na 15 km pa 41. Pri dekletih je v veleslalomu Tometova osvojila 27. mesto, Jermanova 28. in Zavadlavova 31. V slalomu jim ni šlo. Vse tri so odstopile pri prvi vožnji.

Razočarali so skakalci. Pričakovali so daleč boljše uvrstitve Bogdana Norčiča, posebno po lanskeoletni uvrstitvi v Lahtiju na tekmovalcu za svetovno prvenstvo, ko je zasedel 14. mesto in po uspešnem nastopu na Japonskem. Toda ni mu šlo. Na 90 metrski skakalnici je osvojil 38. mesto, na 70-metrski pa ni bilo nič boljše; Tepeš in Benedik sta ostala še bolj zadržani.

V biatlonu na 10 km je bil Marjan Burgar med 56 tekmovalci 38., na 20 km pa 35. Več itak ni nihče pričakoval od njega.

Prav prijetno je presenetila tudi 15-letna Zagrebčanka Sanda Dubravčič, ki je med 22 tekmovalci v umetnostnem drsanju osvojila 11. mesto.

V Delu so objavili poročilo iz Ljubnega ob Savinji, da je petkratni olimpijski prvak v hitrostnem drsanju potomec slovenskih prednikov in da njegova babica Olga Thomson še zna slovensko. Praded Erica Heidna je bil doma iz Ljubnega, pisal se je Kumeršek, njegova žena pa Vezočnik. Heidnova babica Olga Thomson si redno dopisuje s sestričnima Pepco Cerar in Tončko Juvan in je bila pred leti tudi na obisku v Ljubnem.

Prav tako omenjajo med poročili o Olimpiadi, da sta hokejska igralca Mark Pavelich (ZDA) in Stello Zupančič (Kanada) potomca „Jugoslovanov“. O slovenskih Argentincah v tekmovalcu na Olimpiadi pa ne poročajo ničesar, čeprav jih slovenski jugoslovanski tekmovalci dobro poznajo, saj so lani in predlanskim trenirali v Bariločah.

NOVICE IZ SLOVENIJE

IDRIJA — Z gradovi na Slovenskem so težave. Dosti je govora o nujnosti ohranitve in popravil. Toda... ostane le pri govoru. Tako se godi tudi idrijskemu gradu. Za popravila bi rabili 30 milijonov dinarjev, dobili pa so le tri milijone.

PTUJ — Z željo, da bi dvajseto kurentovanje popestrili, so Ptujčani vključili v pustno praznovanje kmečko gostivanje, kakršno poznajo na Ptujskem polju.

25. Slovenski dan - 13. aprila 1980 v Slovenski vasi

ZEDINJENA SLOVENIJA

SLOMSKOV DOM VAS VABI

● Tablice za tradicionalno tombolo so že v predprodaji.

● Na razpolago bo mnogo lepih dobitev: krasne slovenske pokrajinske slike, zložljivo kolo, keramika itd.

Glavni dobiček bo pa po izbiri:

ali TV V BARVAH
ali ZMRZOVALNA SKRINJA
ali STEREOFONSKI APARAT

● Zagotovite si tablice! Povabite slovenske znance in prijatelje.

● Na svidenje v Slomškovem domu v nedeljo

23. MARCA

OBVESTILA

SOBOTA, 15. marca:

V Slovenski hiši ob 14.30 popravni izpiti, vpisovanje in uvodna sv. maša Slov. Srednješolskega tečaja.

V slovenskem domu v Berazategui pričetek šolskega leta ob 16. uri. Po končani šoli bo ga. Jožica Škerbec predavala o vtisih svojega potovanja po Sloveniji.

SREDA 19. marca:

Sestanek Lige Zena-mati v San Martinu ob 18.30 uri. Ga. Lina Matičičeva bo govorila o doživetjih s potovanja po Evropi.

NEDELJA, 23. marca:

Občni zbor Društva Zedinjena Slovenija v Slovenski hiši.

JAVNI NOTAR
FRANCISCO RAUL
CASCANTE

Escribano Público

Cangallo 1642 Buenos Aires
Pritličje, pisarna 2
Tel. 35-8827

Prof. dr. JUAN
JESUS BLASNIK

špecialist za ortopedijo
in travmatologijo

Marcelo T. de Alvear 1241, pritličje
Capital Federal
Tel. 393-3536

Ordinira v torek, četrtek in soboto
od 17. do 20. Zahtevati določitev
ure na privatni telefon 666-4366.

Mirko Kunčič

KRIVULJE ŽIVLJENJA

Po prihodu žene iz bolnišnice se je naša družina pomnožila za novega kričaja, ki smo mu pri krstu dali ime Andrejček.

„Tudi ta bo nekoč kravji pastir ali konjski hlapec,“ me je grenko spreletelo.

„Eh, ne glej tako črno,“ mi je opomnela žena. „Saj jih lahko damo izužiti kake obrti.“

„Tudi vajenci ne smejo raztrgani hoditi okrog,“ sem jo zavrnil.

Za krstno botro se je ponudila žena lastnika estancije. Saj ni bila slaba ženska, Bog varuj. Pripeljala nam je napol polomljen voziček, ki smo ga dali popraviti, in je kar dobro služil svojem namenu.

Tako smo vztrajali pri tem gospodarju dve leti in pol. Bolniškega in pokojninskega zavarovanja nisem imel. Zgrozil sem se ob mislih, kako bo potem, ko bo starost s svojimi koščeni prsti potrkala na moja vrata... In še bolj sem se zgrozil ob misli, kakšna usoda čaka otroke, če se zgodi tisto neizbežno in neizprosno, kar poje narodna pesem:

Smrt na okno potrklja:
Ljubček dragi, si doma?

V Slomškovem domu velika tombola. Letni občni zbor društva Slovenska vas ob 16. uri.

NEDELJA, 30. marca:

V Slomškovem domu ob 19. uri prosvetni večer z diapozitivami o zanimivostih svete dežele.

V slov. zavetišču dr. Gr. Rožmana v San Justo ob 11.30 sv. maša za vse žive in pokojne člane in darovalce, nato kosilo.

NEDELJA, 13. aprila:

XXV. Slovenski dan v Slovenski vasi.

SLOGA sporoča

Obveščamo članstvo in vso slovensko skupnost, da bo po poletnem presledku spet začela poslovati v naših pisarnah pokojninska posve-tovalnica pod vodstvom g. Adolfa Škrjanca. Uradne ure bodo ob sobotah od 16. do 19. ure popoldne. Prvi uradi dan bo 15-3-80.

Z a h v a l a

Čutimo dolžnost, da se zahvalimo vsem onim, ki so nam ob času smrti našega moža, očeta, starega očeta

Jožeta Žaklja st.

stali ob strani.

Hvaležni smo sosedom: ge. Kocmurjevi, g. Herera, g. prof. Tinetu Vivodu in družini Hribar za njihovo pomoč na kraju nesreče in prevoz v bolnišnico. G. dr. Alojziju Starcu za duhovno pomoč in podeljeno poslednje maziljenje ter molitve ob krsti. G. msgr. Oreharju za molitve ob krsti, pogrebno mašo in poslovljeni cerkveni govor. GG. dr. Mirku Gogalu in Janezu Cukjatiču za molitve ob krsti in somaševanje Gregorju Maliju, Jožetu Škerbecu, dr. Filipu Žaklju in dr. Francu Gnidovcu za molitve pri krsti. Pavlu Malovrhu za obveščanje sorodnikov in vsestransko oporo. G. Milošu Staretu za govor od odprtem grobu; Slomškovemu domu, Zedinjeni Sloveniji in Kreditni zadrugi Sloga za izplačano posmrtnino. Družini Drenšek, ki je odstopila mašo v Slomškovem domu in vsem tistim, ki so darovali vence. Vsem rojakom za izkazano sočutje in sožalje in za spremstvo k njegovemu zadnjemu počitku Bog vsem obilo povrni.

Družina Žakelj, Ramos Mejía

KREDITNA ZADRUGA "SLOGA" Z O. Z.

Bmė. Mitre 97

Ramos Mejía

T. E. 658-6574

Redni letni občni zbor članov KREDITNE ZADRUGE "SLOGA" bo v soboto 29. marca 1980 ob 20.30 uri v Slomškovem domu, Castelli 28, Ramos Mejía.

DNEVNI RED:

1. Določitev overovateljev zapisnika in članov volilne komisije.
2. Obravnavanje bilance, izkaza izgube in dobička in poročila Upravnega in Nadzornega odbora za leto 1979.
3. Volitev odbornikov za dve leti: podpredsednika, tajnika, blagajnika, dveh svetovalcev in enega namestnika svetovalca. Za eno leto: dveh članov Nadzornega odbora.

Občni zbor je sicer uradno sklican za eno uro prej, vendar ker ni verjetnosti, da bi bilo navzočih več kot polovica članov, smatramo, da bo sklepčen ob 20.30 uri ob vsaki udeležbi.

Kot je že v navadi, bo po obnem zboru prijateljski razgovor pri pogrujenih mizah. Udeležbo na obnem zboru smatrajte za svojo častno dolžnost! In kratki pa s tem dokažete zanimanje za svojo zadrugo in daste oporo odboru pri nje vodstvu.

V SLOGI JE MOČ!

XXXIII. REDNI LETNI OBČNI ZBOR DRUŠTVA ZEDINJENA SLOVENIJA

Upravni svet društva ZEDINJENA SLOVENIJA sklicuje XXXIII. REDNI LETNI OBČNI ZBOR članov društva za nedeljo 23. marca 1980 ob 9.30 uri v prostorih Slovenske hiše, Ramón L. Falcón 4158, Buenos Aires.

DNEVNI RED:

1. Izvolitev dveh overovateljev zapisnika in preštevalcev glasov.
2. Branje zapisnika zadnjega rednega občnega zbora.
3. Poročila Upravnega sveta; bilanca, inventar, račun dohodkov in izdatkov.
4. Poročilo nadzornega odbora.
5. Določitev članarine za l. 1980.
6. Slučajnosti.

Po čl. 16 društvenih pravil bo občni zbor sklepčen ob vsaki udeležbi članov eno uro po sklicu.

Z vsemi pravicami se morajo med seboj zastopati zakonci ter starši in otroci. Pooblaščenice morejo imenovati tudi člani, ki bivajo izven Velikega Buenos Airesa. Pooblaščenici se morajo izkazati s pismenim pooblastilom.

Pred obnim zborom bo v cerkvi Marije Pomagaj sv. maša za vse pokojne člane Zedinjene Slovenije.

Miramar

Prodam lepo opremljeno majhno, zelo udobno stanovanje ob Costaneri z razgledom na morje in okolico. Informacije: C. Pellegrini 173, II. nad. B — T. E. 35-7207.

ESLOVENIA LIBRE

Editor y director: Miloš Stare
Redacción y Administración:

Ramón L. Falcón 4158
1407 Buenos Aires
Argentina
T. E. 69-9503

Uredniški odbor:

Miloš Stare, dr. Tine Debeljak,
Slavimir Batagelj in Tone Mizerit

Correo
Argentino
Central (B)

FRANQUEO PAGADO
Concesión N° 5775

TARIFA REDUCIDA
Concesión N° 3824

Registro Nacional de la Propiedad
Intellectual No. 24.576

Naročnina Svob. Slovenije za l. 1980: za Argentino \$ 73.000.—, pri pošiljanju po pošti \$ 78.000.—, ZDA in Kanada pri pošiljanju z avionsko pošto 40 USA dol., obmejne države Argentine 35 USA dol., Avstralija 60 USA dol., Evropa 43 USA dol.; ZDA, Kanada in Evropa za pošiljanje z navadno pošto 35 USA dol.

Talleres Gráficos Vilko S.R.L., Estados Unidos 425, 1101, Buenos Aires, T. E. 33-7213.

KREDITNA ZADRUGA
"SLOGA" Z O. Z.
BME. MITRE 97
RAMOS MEJIA
T. E. 658-6574

URADNE URE:

PONEDELJEK, SREDA IN PETEK
OD 15. DO 19. URE.

Prosimo, poravnajte naročnino!

Iz domovine smo prejeli žalostno sporočilo, da je dne 4. marca 1980 umrl v 88. letu starosti naš dragi oče, ded, praded, gospod

Alojzij Štravs

posestnik in žagar v Vrbju

K večnemu počitku so ga položili v četrtek 6. marca 1980 na pokopališče v Žalcu. Naj mu bo lahka domača zemlja.

Žalujoči:

v Argentini: hči Marija por. Repar, zet Jože, vnuk inž. Andrej z ženo arh. Diano, vnukinja Veronika, pravnuka Pavla in Matija; v domovini: hčeri Anica por. Strahovnik in Milena por. Cink, snaha Pavla z družinami in ostalo sorodstvo.

Vrbje, Žalce, Buenos Aires

Ti ki si mu dal življenje, Ti ki si mu odločil dan smrti, obudi ga poslednji dan in ga pokliči k sebi.

Z žalostjo sporočamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da nas je dne 5. marca 1980 nenadoma zapustil, po nesrečnem padcu, naš mož, oče, brat in stari oče, gospod

Jože Žakelj st.

K zadnjemu počitku smo ga položili v četrtek dopoldne na pokopališče Villegas, občina Matanza. Vsem, ki so ga poznali, ga priporočamo v molitve.

Žalujoči:

žena: Angelca, sinovi: Stane, redovnik; Jože in Jahko z družinama, brata: Vinko, duhovnik v Belgiji; Pavle z družino, sestre: Marjana z družino, in Fanika, vnuki: Ana, Helena, Janez, Fredi, Olga, Marta, Marjanca in Martin.

Ramos Mejía, San Miguel de Tucumán, Zagreb, Cleveland, Št. Jošt, Eidsden (Belgija)

Dosmrtno se je ponesrečil naš zvesti član, gospod

Žakelj Jože

Njegovo truplo je bilo po pogrebnih sv. maši v cerkvi Marije Pomučnice v Don Bosco pripeljano na pokopališče Villegas, kjer čaka večnega vstajenja.

Ohranimo blagega pokojnika v lepem spominu in molimo za pokoj njegove duše.

Ramos Mejía, 6. marca 1980

Slomškov dom